

Пізнаємо келихи!

Ця книжка завершується тостом на честь добрих друзів. Однак це ще не кінець — не кінець усьому доброму: «І малиновий сок смакував. І тіль давала розраду. І компанія підібралася добра. І всі довкола були щасливі...» Єврейське поняття *гакарат гатов* — помічання добра — нагадує нам: якщо привчитися щодня помічати добро, у великому й малому, згодом це зробиться звичкою. Що уважніше дивитися, то більше добра вдасться помітити. А значить, завжди буде за що підняти свій келих з малиновим соком!

Як читати книжку вдома?

На сайті www.pjlibrary.ua ви знайдете рекомендації, як зробити читання цієї книжки захопливим і цікавим, а також поради та ідеї для занять із дітьми.

Про програму PJ Library®

Заснована Фондом Гарольда Грінспуна програма PJ Library («Піжамна бібліотечка») дарує сотням тисяч дітей в усьому світі єврейські дитячі книжки їхніми рідними мовами. Підпишіться на сайті www.pjlibrary.ua та отримуйте щомісяця в подарунок із доставкою додому захопливі дитячі історії та казки. Створіть власну домашню бібліотеку єврейських книжок для дітей!

Зворушлива історія про важливість говіри

Їжачок і Качур вирушають до пані Одуд, щоб поремонтувати велосипеди, в яких спустило колеса. Аж тут повз них на мотоциклі проноситься Кішка, здіймаючи величезну хмарину пилу. А за мить Козел викочує на дорогу камінь й перегороджує шлях. Втопившись і зголоднівши, Їжачок і Качур вирішують зробити зупинку й підкріпитися — з'їсти трохи малини, що росте на верхівці пагорба... однак просто в них перед носом Лисиця зриває з малинового куща останню ягідку.

Качура все це неабияк дратує. Однак Їжачок щоразу припускає: а що як — ну, можливо ж? — існує інше пояснення вчинкам друзів. Хто ж правий?

Ця чудово ілюстрована історія нагадує дітям, що не варто поспішати з висновками щодо інших; краще поглянути на ситуацію з різних кутів зору.

Про що поговорити з дітьми

У ЦІЙ КНИЖЦІ Їжачок вчить Качура бачити у всьому щось добре. Оберіть одного-двох персонажів і поміркуйте, які добрі риси вони мають.

ЗВЕРНІТЬ УВАГУ на Качурів вираз обличчя на початку, в середині й наприкінці книжки. Чи він змінюється? Як саме?

ЩО ДОБРОГО є у твоєму житті? Можеш навести два-три приклади просто зараз, не замислюючись?

Тувія Дікман Оро мешкає в Галілеї, у невеличкому містечку — там б'є джерело, там можна побачити море, а трохи вдалині — давню фортецю. Він виготовляє мед і корисні солодкі намазки. Також Тувія виховує трьох дітей, а ще — захоплюється електроніками.

Менахем Гальберштадт почав малювати ще в школі, заповнюючи сторінки нотатників кумедними істотами. Потім навчався живопису та рисунку у відомих ізраїльських художників Леоніда Балаклава й Арама Гершуні. Пізніше студіював анімацію в Академії мистецтв «Бецалель» і графічний дизайн в Академічному коледжі «Гадасса» в Єрусалимі. Нині він робить ілюстрації для численних видавництв у різних країнах. Мешкає в Ізраїлі з дружиною і п'ятьма дітьми.

PJB102022

А що як...
Ну, можливо ж?..

Написав **Тувія Дікман Оро** • Проілюстрував **Менахем Гальберштадт**

{ Як ми судимо про інших? }

Толовне — гобро

І Кішка, яка мчить на мотоциклі як навіжена, і Козел, який чомусь перегороджує дорогу, і Лисиця, яка зриває усі ягоди, — всі вони чинять щось недобре. Принаймні так думає Качур. Адже це так просто — подумати про когось погано. Натомість Їжачок переконаний: якщо в усьому шукати щось добре, то згодом з'ясується, що воно там дійсно є. Ця його риса нагадує нам про цитату з давньої книги «Піркей Авот» («Повчання батьків») — збірки висловлювань єврейських мудреців: «Суди про кожного з кращого його боку». А що як, якщо бачити в інших краще, то й вони відповідатимуть нам тим самим? Ну, можливо ж?

«Піркей Авот» загодом наперед

Повністю цитата з «Піркей Авот» звучить так: знайди собі вчителя, обери собі друга і суди про кожного з кращого його боку. Наша історія розгортається, як у цьому вислові, однак у протилежному напрямку. Їжачок із самого початку думає про інших лише добре. Хай там що, а Качур і Їжачок тримаються разом, як і годиться друзям. І насамкінець Качур визнає, що йому є чого повчитися в Їжачка, — тобто у другові він знаходить собі й вчителя. Однак є ще дещо: помічаючи добре навколо себе, ти завжди дізнаєшся щось нове і вчишся робити добро своїм друзям — отже, стаєш вправнішим учнем і кращим другом!

Ієгошуа бен Перахія казав:
«Знайди собі вчителя, обери собі друга
і суди про кожного з кращого його боку».
— *Піркей Авот, 1:6*

Моїм коханим мамі й татові:
дякую за безмежні можливості та незмінну любов.

Т. Д. О.

Мої дорогій родині,
в якої я навчилася дивитись на світ очима, сповненими любові.

М. Г.

Тувія Дікман Оро. А що як... ну, можливо ж?.. /Пер. з англ. Ії Ківи. —
К.: ДУХ І ЛІТЕРА, 2022. — 28 с., з іл.

Переклад з англійської: Ії Ківи
Редакторка: Євгенія Канищева
Макет української книги: Світлани Невдащенко

Усі права застережено. Жодна частина цього видання
не може бути відтворена, збережена в пошуковій
системі чи передана в будь-якій формі будь-якими
засобами (електронним, механічним, фотокопіюванням,
записуванням або іншим чином) без попереднього
письмового дозволу видавця.

Підписано до друку ???.2022.
Формат 240х220. Друк офсетний.
Наклад 200 прим.

Видавництво «ДУХ І ЛІТЕРА»

E-mail: duh-i-litera@ukr.net — відділ продажу
Сайт та інтернет-книгарня: www.duh-i-litera.com
Надаємо послуги «Книга-поштою».

Printed in Ukraine.

Вперше опубліковано в Ізраїлі у 2020 році
видавництвом Yedioth Books

Авторське право на івриті: © 2020 Miskal —
Yedioth Ahronoth Books and Chemed Books

Права на українське видання та переклад © 2022
Harold Grinspoon Foundation

Авторське право на текст © Tuvia Dikman Oro, 2021
Авторські права на ілюстрації © Menahem Halberstadt, 2020

Усі права застережено.

© ДУХ І ЛІТЕРА, 2022

А що як... Ну, можливо ж?..

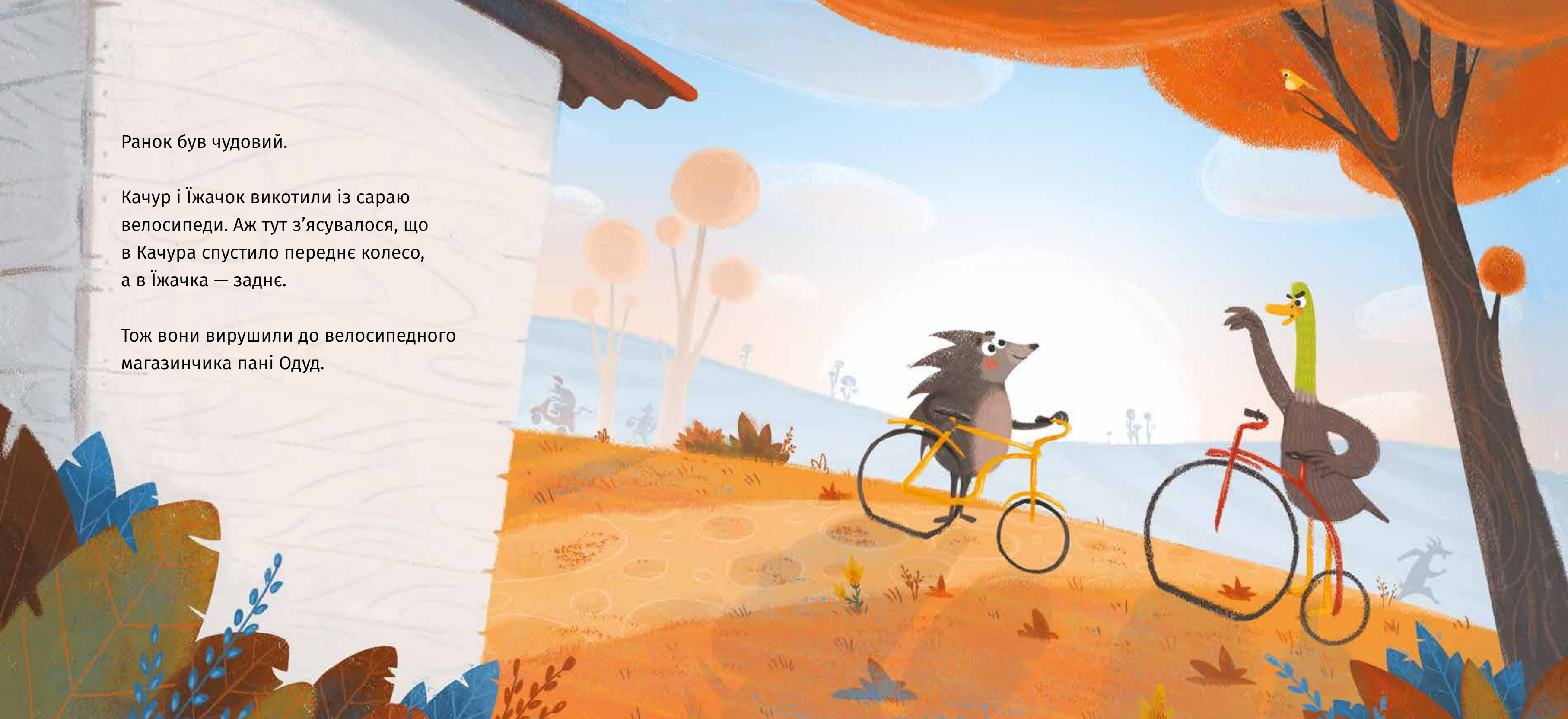

Написав **Тувія Дікман Оро**
Проілюстрував **Менахем Гальберштадт**

Ранок був чудовий.

Качур і Їжачок викотили із сараю велосипеди. Аж тут з'ясувалося, що в Качура спустило переднє колесо, а в Їжачка — заднє.

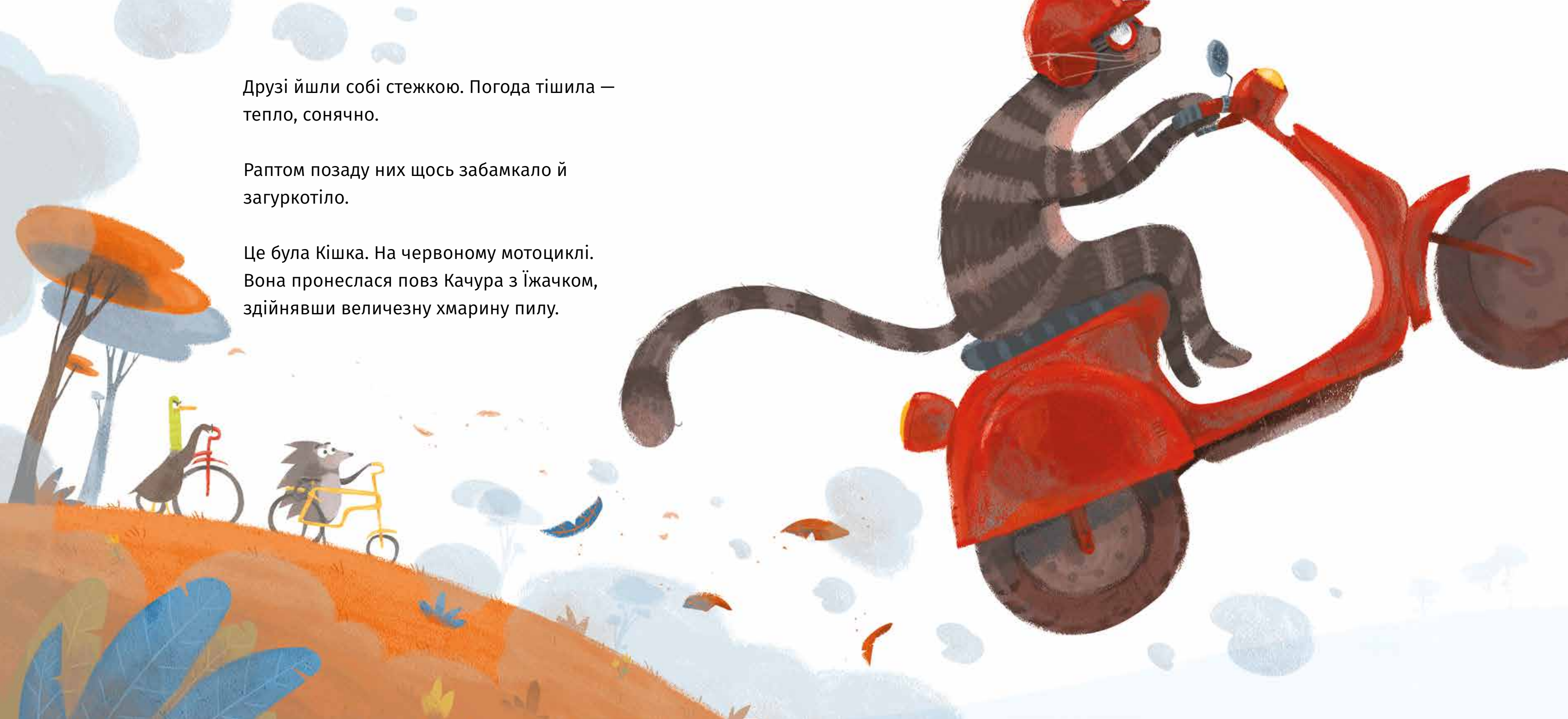
Тож вони вирушили до велосипедного магазинчика пані Одуд.

Друзі йшли собі стежкою. Погода тішила —
тепло, сонячно.

Раптом позаду них щось забамкало й
загуркотіло.

Це була Кішка. На червоному мотоциклі.
Вона пронеслася повз Качура з Їжачком,
здійнявши величезну хмарину пилу.

Качур зайшовся кашлем.

— Від цього пилу аж очі пече, — сердито пробурмотів він. —
Клята Кішка! Анітрохи поваги до інших!

— А що як, — припустив Їжачок, — вона поспішає
на допомогу своїй хворій сестричці, бо та впала
і розтягнула собі вуса? Ну, можливо ж?

Качур прочистив пір'я і промовив:

— Так, можливо. А можливо, й ні.

Друзі обтрусилися від пилу й
попрямували далі.

Аж раптом перед ними казна-звідки
постав пан Біллі Козел.
Він котив величезний камінь.
Але чомусь кинув його просто
посеред дороги, мимохідь кивнув
друзям і зник як не було.

— Цього ще бракувало, — пробурчав Качур. — Ти тільки поглянь, що він накоїв! Узяв і перегородив нам шлях — ні пройти ні проїхати! Ох і дратує мене цей Козел!

— А що як, — почав Їжачок, — пан Біллі Козел побачив на дорозі велику яму і завалив її каменем, щоб ніхто не впав. Ну, можливо ж?

Качур почухав пір'я і закотив очі:
— Слухай, Їжачку, не кажи дурниць.
Просто Козел обожнює всім дошкуляти.

Друзі рушили далі до веломагазинчика пані Одуд.
Шлях був далеченький, тож вони неабияк втомилися
й зголодніли.

— А знаєш що? Може, зробимо зупинку і поїмо
малини? — запропонував їжачок. — Вона росте
он там, на верхівці пагорба.

— Чудово, — зрадів Качур. — Я обожнюю малину.
Просто шаленію від малини.

Приятелі видерлися на пагорб. Однак ніякої малини на кущі не
було. Натомість біля куща була пані Лисиця. Малина з її кошика
хіба що не вивалювалася.

Просто перед носом у друзів Лисиця зірвала останню ягідку,
помахала на прощання і побігла собі — тільки її і бачили.

— А щоб тебе підняло та гепнуло! Трясця! Трясця! — волав Качур. — Їжачку, ну ти таке бачив? Пані Лисиця обдерла кущ до останньої ягідки. Ох, який же я злий!

— А що як... — завів своє їжачок.

— Навіть не починай! — гаркнув Качур.

— Можливо... — прошепотів їжачок.

— Можливо що? — грізно перепитав Качур.

— Можливо, малина була така стигла, що ще трохи — і зіпсувалася б. Тож пані Лисиця зібрала її всю, щоб пригостити друзів. Ну, можливо ж таке?

— Ну звісно, — фиркнув Качур і копнув камінчик. — Їжачку, це так не працює. Навіть не заводь оце своє «а що як... ну, можливо ж...»

Далі вони котили велосипеди мовчки — аж до самого магазинчика пані Одуд.

Біля входу сиділи дві кішки-сестрички.

— Привіт, їжачку! Добридень, Качуре! Страшенно рада знову вас бачити. Перепрошую, що не зупинилася привітатися. Я поспішала до сестрички — вона впала і розтягла собі кінчик вуса. Але зараз все вже добре. Якщо ви раптом хвилювалися, то красно дякую.

Качур ошелешено подивився на їжачка. Однак не встиг він і дзьоба роззявити, як з магазинчика, пожовучи овес, вийшов пан Біллі Козел.

— Привіт, їжачку! Здоров, Качуре! Як справи? Ви теж бачили, як просто посеред стежки розчахнулася яма? Добре, що я заткнув її каменем, щоб ви не провалилися! Хотите почекаати разом зі мною, поки пані Одуд замінить ланцюг на моєму велосипеді?

— Але ж... — почав був Качур.

— Звісно, дякую, — промовив їжачок, притримуючи друга, щоб той від подиву не гепнувся на підлогу.

Тим часом у пані Одуд робочий день був у розпалі.

— Качуре, Їжачку, — сказала вона, — бачу, у ваших залізних друзів проблеми з колесами. Лишіть їх на мене й ідіть до решти. Пані Лисиця готує усім нам смачний сюрприз.

Їжачок і Качур приєдналися до приятелів.

А згодом до них вийшли пані Одуд і пані Лисиця, яка несла на таці келихи з малиновим соком.

— Привіт, Качуре! Вітання, Їжачку! — сказала Лисиця. — Сьогодні я пробігала повз малиновий кущ на пагорбі. Дивлюся — ягоди от-от луснуть. Я подумала: «Ще трохи — і вони зіпсуються». А тоді зібрала всі-всі ягідки і зробила малиновий сік. Ось, пригощайтесь. Він дуже смачний.

— Не може бути, — пробелькотів Качур.
А Їжачок цокнувся з ним малиновим соком,
підморгнув і виголосив:
— Випиймо за добрих друзів!

Усі підняли келихи і разом вигукнули:
— За добрих друзів!

І малиновий сік смакував.

І тінь давала розраду.

І компанія підібралася добра.

І всі довкола були щасливі.

